

НА СХІДНОМУ ФРОНТІ все ще триває більшовицька офензива. Видко вже ясно, що більшовики стягаються з останнього, вичерпують всі свої людські й матеріальні резерви та роблять такі зусилля, що самі англійці говорять, що це зусилля „надлюдські“ і що тому вони на довгу мету не вийдуть.

Тимчасом осередком східного фронту були бої у великому коліні Дніпра, куди більшовикам вдалося прорватися після влому біля Кременчука. Більшовики дійшли під Кривий Ріг. Однак там зупинено їх, після чого німецькі війська перейшли у протинаступ. Одну советську групу відіізано й винищено. Далі на південь розгорнулись бої за Крим. Більшовики прорвались Ногайським степом і затакували Перекопський промісок, що веде до Криму, але відтіти вийшли їх. Так само не повелися спроби більшовиків затакувати Крим від моря. Вправді більшовики висадились на північ і південь від Керчі, але там звужено ті висадні частини й окружено їх.

На всіх інших відтинках східного фронту теж ідуть більш, або менші бої. Таким чином осіння битва подалу переходить у зимову битву.

У ГОЛОВНІЙ КВАТИРІ ФЮРЕРА відбулися сходини керівних партійних і державних діячів. У тих сходинах взяли участь команданти військових округ та цілий ряд старшин армії, фльоти й літунства. Фюрер виголосив промову про військову й політичну ситуацію.

ФЮРЕР прийняв членів болгарської регенційної ради: князя Кирила й колишнього прем'єра Філова. З німецького боку у цій зустрічі взяли участь міністер закордонних справ фон Ріббентроп, маршал Кайтель і генерал Йодль.

У МОСКВІ відбулася в жовтні конференція з участю міністра закордонних справ Великої Британії Ідена, державного секретаря закордонних справ З'єдинених Держав Гола та цілого штабу їх співробітників. З советського боку у конференції взяв участь також Фінкельштайн - Літвінов. Напередодні конференції „Правда“ писала, що питання советських кордонів — це внутрішня московська справа, тому про них нічого й говорити з англійцями та американцями. Сталін у конференції участі не прийняв. Англіїші й американці погодилися на всі вимоги Советів. Навіть в англійському громадянстві негодують з цього приводу.

НІМЕЦЬКЕ НАЙВИЩЕ КОМАНДУВАННЯ проголосило цілу низку історичних документів про зраду Віктора Емануїла. Головною роллю у цій зраді відіграли поручі із Балодієм — італійські генерали Роата та Амброзіо.

ФРАНЦУЗЬКІ МІСТА зазнали великих шкід від англо-американського бомбардування. У місті Нант знищено 2.700 домів, місто Сан Назар майже щезло з поверхні землі, бо живе там лише 500 осіб, хоч перед війною було там 45.000 мешканців.

ВАТИКАН оголосив статистику наслідків алянтських нальотів. Від червня до кінця вересня згинуло 1.347 священників, ченців і черниць. Лиш у Неаполі згинуло 380 духовників. Італійські церкви й монастирі мають школу на 10 мільонів лірів.

ФІЛІПІНИ стали самостійною республікою. Першим її президентом став др Льярвель. Між Філіппінами і Японією підписано договір про союз. Філіппіни вивели війну Великої Британії і З'єдиненим Державам.

СУБГАЗ ЧАНДРА БОЗЕ склав перший військовий уряд Індії. Японія признала цей уряд та обіщала дати йому всяку допомогу в боротьбі за вільну Індію.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ГУБЕРНАТОР СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ ХЛІБОРОБІВ

Ген. Губ. др. Франк приязно розмовляє на майдані Краківського Замку з одною делегаткою, українською селянкою. У правій руці Ген. Губернатора — грушка з кошика за обжинковими дарами, що їх привезли українські хлібороби.

Чотири роки Генеральної Губернії

1-ого вересня 1939-ого року німецькі війська переступили кордони Польщі. Всі спроби німецького уряду мирно поладнати конфлікт — завели. Замовкла мова дипломатів і слово перейшло до гармат. Остання спроба — мирне посередництво Мусоліні вже після вибуху збройного конфлікту — також не повелась, бо хоч Франція прийняла ту пропозицію, проте Англія відкинула її, — та сама Англія, що штовхнула Польщу в обійми війни. Польсько-німецька війна перейшла до історії під назвою „походу 18-ти днів“. Упродовж несповна трьох тижнів упала польська держава і з нею ввесь державно-адміністративний, залізничний, фінансовий та взагалі всякий зорганізований апарат. Але ще підчас самих бойових дій, всюди, де стала німецька нога, негайно почалося діло відбудови. А в дні 26-ого жовтня декретом Фюрера покликано до життя новий правно-політичний державний твір: Генеральну Губернію.

26-ого жовтня 1943-ого року святковано четверті роковини існування Генеральної Губернії. З тієї нагоди на Замку у Кракові відбулося під проводом Ген. Губернатора урочисте засідання уряду. У тому засіданні крім членів уряду взяли участь високі представники Армії, Нац.-Соц. Партії та губернатори Краківської, Радомської, Люблинської й Галицької Областей.

Генеральний Губернатор Др. Франк, відкриваючи засідання та закриваючи його, підкреслив, що Генеральна Губернія виправдала всі надії і в майбутньому також dorосте до всіх вимог.

Шеф Уряду, державний секретар Др. Бюлер, накреслив образ зусиль, завдяки яким упродовж минулих років розв'язано в Генеральній Губернії численні й великі завдання. Кажучи про відношення влади до української і польської національності в Генеральній Губернії, державний секретар

заявив, що володіння над місцевим населенням, беручи на увагу воєнний час, було суворе, але справедливе. У протидежність до асиміляційної політики колишньої польської держави, сьогодні в Генеральній Губернії нема ніяких спроб накидати національним групам чужо їм національність. Навпаки, проведено ясне розмукування окремих національних груп, так, що кожний може признатися до тієї національності, з якою в'яжуть його вузли крові.

Після прилучення Галичини до Генеральної Губернії уряд послідовно усував сліди більшовицького правління. Розпорядження в справі реприватизації систематично крок за кроком направляє кривду, яка в жакливий час панування більшовиків упала на населення. Українське населення притягнуто до співпраці в адміністрації, на становища волоніх старшин, посадишків міст, у різних технічних званнях, у характері лікарів і т. д. Пошта та ще більше Східна Залізниця займає тисячі українських сил. Вони льяльно й задовільно виконують свої обов'язки. Велику вагу уряд приклав до розвитку народної школи, яка є елементарним ступнем для професійного шкільництва. Українське народне шкільництво, яке при оснуванні Генеральної Губернії виказувало лише слабі сліди, розбудовано за справедливим принципом чисельности українського населення. Тепер у чотирьох з половиною тисячах українських шкіль навчається округло 600 тисяч українських школярів, а більше як 10 тисяч учительських сил навчає українську дітвору рідною мовою.

Розбудовано соціальне законодавство, зокрема суспільну опіку над службовиками й робітниками. У п'ятому році війни вдалося поправити харчове забезпечення місцевого населення. Державний секретар Д-р. Бюлер виразив признання українським службовикам прерізних установ за їх працю.

„НЕСЕМ ПОЛОН З УСІХ СТОРОН“

Українські хлібороби гістьми Генерального Губернатора

Делегація українських хліборобів з усіх околиць Галичини привезла Генеральному Губернаторові до Кракова обжинкові дари

З нагоди четвертих роковин існування Генеральної Губернії та водночас за прастарим українським обжинковим звичаєм українські хлібороби з різних сторін Галичини та інших земель Генеральної Губернії, під проводом керманічів Українського Центрального Комітету та Сільського Господаря завітали 24-ого жовтня до Кракова. Вони перевели там два дні, як гості в керівника Головного Відділу Сільського Господарства й Прохарчування в Уряді ГТ., президента Навмана та самого Генерального Губернатора, Д-ра Франка.

Першого дня після свого приїзду до Кракова, після сніданку на залізничній стації у Кракові та складення клунків у готелі, українські хлібороби відвідали у так званих „Сукопниях“ виставу під назвою: „Світова жидівська зараза“. Підчас обіду українські селяни й селянки стрінулися з керівником Головного Відділу Сільського Господарства, президентом Навманом. Голова Сільського Господаря, инж. Др. Євген Храпливий представив членів хліборобської делегації, президентові Навманові. През. Навман вітався з кожним делегатом і знайомився зі справами сільського господарства тих околиць, з яких походили делегати. Деяких делегатів през. Навман знав уже, стрінувшись з ними на попередніх сільсько-господарських виставах. През. Навман підніс тост на здоров'я гостей з Галичини та побажав українським хліборобам, щоб вони могли й надалі працювати так гарно як у цьому році, у повній свідомості своєї відповідальності ролі в загальному громадському житті.

„Мої любі українські селяни й селянки! Я зворушений вашими відвідинами, що ви їх мені склали на замку у Кракові. Дякую вам за це та зокрема дякую за милі дарунки, що ви їх мені передали. Далеко поза той круг, що ви його творите тут, на замковому майдані, поздоровляю мільони українських мужів і жінок у цьому краю“.

Так промовив у відповіді Генеральний Губернатор. „Я завсіди глибоко зворушений — говорив він далі — коли думаю про історію українського народу, великого народу з великою культурою, але також на жаль з великим горем. Від першого дня було моїм змаганням дати українському народові в Генеральній Губернії, наскільки це лише можливо, повну справедливість, безпеку життя і розвиток його культури. Я рішений також у майбутньому всіми засобами забезпечити той шлях льяльної підтримки українського життя у Генеральній Губернії. Це приходить тим легше, що раз-у-раз змогла проявлятися свідомість своїх обов'язків поведінка українців

Пополудні українські хліборобські делегати були запрошені до фільмової залі у Головному Відділі Пропаганди, де вони оглянули цікавий фільм.

Другого дня вполудне українські делегати принесли прегарні, по містечки складені обжинкові дари Генеральному Губернаторові Д-рові Франкові. Це був прегарний вид, коли на чудовому історичному внутрішньому майдані краківського Замку вистроїлись у два ряди українські жінки й дівчата у своїх пишних народних одягах та позаду них статечні українські хлібороби. Тут були заступлені: Поділля, Покуття, Холмщина, Гуцульщина й Лемківщина. Впереді делегації став провід Українського Центрального Комітету.

Провідник УЦК., проф. Кубійович виголосив до Генерального Губернатора Д-ра Франка промову, в якій підкреслив прастарий український традиційний обжинковий звичай. Українські хлібороби — казав проф. Кубійович — свідомі ваги теперішнього воєнного вирішного часу і тому прикладають особливе значення до успішної боротьби за збіжжя. Завдяки благословенню Всевишнього — цього року були добрі жнива. Український хлібороб радо виконує воєнний обов'язок здачі контингентів, бо розуміє, що у цій війні йде також про справу українців. Проф. Кубійович подякував Генеральному Губернаторові за заходи над піднесенням сільського господарства та за підмогу для української культури, зокрема за розбудову шкільництва.

ма, українські селяни й селянки подякувати за пильність, за ревність

„Хай Господь тримає свою спасенну руку над Европою, хай він поблагословить зброю наших синів, німецького й українського народів, у боротьбі проти більшовизму та хай він дасть своє благословення також вашим родинам, вашій праці і вашому життю“.

Ось так Генеральний Губернатор закінчив свою промову до української хліборобської делегації і після того запросив усіх делегатів, щоб вони були його гістьми на Замку. Українські хлібороби та всі високі представники різних німецьких центральних держав

них установ перевели підчас закуски на Замку довший час на приязній гутірці серед сердечного настрою. Після того українські хлібороби оглянули ще Замок та його Собор, зокрема т. зв. Руську каплицю в Соборі краківського Замку, що її тому

кількасот років розмаловали українські мистці. Пополудні того самого дня українські хлібороби відвідали ще одно зразкове господарство під Краковом, де знову стрінулися з президентом Навманом.

ГЕН. ГУБЕРНАТОР ПРИЙМАЄ ГОСТЕЙ

Таку безжурну картину вхопив фотограф своїм апаратом! Ген. Губ. др. Франк та його українські гості підчас закуски в кімнатах Замку.

ГЕН. ГУБЕРНАТОР ДР. ФРАНК І ПРОФ. ДР. В. КУБІЙОВИЧ

Генеральний Губернатор др. Франк і Провідник УЦК. Проф. В. Кубійович сидять у великій залі Замку у Кракові та прислухуються співі сільського хору, що приїхав до Кракова разом з українською хліборобською делегацією.

УКРАЇНСЬКИЙ СІЛЬСЬКИЙ ХОР У КРАКОВІ

Підчас прийняття української хліборобської делегації на Замку у Кракові співав український сільський хор, який приїхав разом із делегацією з Устрик Долішніх. Бачимо на світліни частину чудових аркад Замкового майдану і сяйво сонця, що світило, наче влітку.

З української преси: ХТО ПЕРЕМОЖЕ?

„КРАКІВСЬКІ ВІСТІ“:

„Ніхто з теперішніх учасників війни не приготувався до цієї війни так довго й так докладно, як більшовики. Московський уряд перший розпочав приготування до сучасної війни і провадив їх з цілою наругою майже чверть століття. Вся советська політика впродовж 25-ти років мала на меті лише зосередити всі сили Сов. Союзу для війни в ім'я ключів світової революції. Незвичайно низький культурний рівень советського населення і здібність працювати у фізичних умовах, нестерпних для європейців, дали змогу більшовицькому уряду перевести мобілізацію живої сили для фронту і воєнного промислу в розмірах, які в культурному світі голі собі уявити. Фактична відсутність родинного життя в СССР дала змогу перевести тотальну мобілізацію жіноцтва. Вже перед війною в усьому советському промислі працювало 36% жінок.

Вістрі З Генеральної Губернії

НА ІЗДУ ЗАЛІЗНИЦЯМИ ТРЕБА ДОЗВОЛУ

Від 15-ого листопада не вільно німіцям їздити в Генеральній Губернії залізницями, автобусами і річковими

кораблями без спеціальних дозволів. Лиш залізничники і ті, яких Уряд Праці викликає до праці, можуть їхати без дозволу. Всі інші мусять дістати дозвіл від повітових, або місцевих органів поліційної влади, чи від командантів станцій жандармерії, або їх заступників. Дозвіл на подорож може бути одноразовий, або постійний. Разом з таким дозволком треба мати завжди при собі свою особисту виказку із світлиною.

БОРОТЬБА З ЗАРАЗЛИВИМИ НЕДУГАМИ В ГТ.

Заразливі недуги — це страшна небезпека. Серед нашого народу часто

НОВИЙ БЛАХМАН СТАЛІНА

— Куди ти вибираєшся, Абруме? На безбожницьке свято?
— Ні, тепер приїхав архієпископ Йорку й я маю грати роллю митрополита на прийнятті.

Бажаючи цілковито задурити „західні демократії“, що, мовляв, більшовизм перемінявся внутрі, Сталін вивдає нове хитруство і „зорганізував“ православну церкву з „митрополитом“ Сергієм у провіді, з якого зробив „патріарха“ і нагородив його ... орденом Леніна.

Всьому світові ясно, що ця гра Кремля, не безсоромний обман, бо ж не хто інший, як советська система винищила 10 тисяч єпископів священників та мільони вірних християн.

Одні тільки алянти шукають ласки в Сталіна та вдають перед ним, буцімто вони вірять у відновлення церковного життя у Советях. Наприкінці вересня ц. р. англійський архієпископ Йорку, др. Гарбет, їхав до Москви, щоб побачити, мовляв, як виглядає „замкнений“ Сталін з релігією. При цій нагоді більшовикам відіграли справжній театр, бо — як відомо — в Советському Союзі церкви знищені, а священників зовсім нема, бо їх порозстріляно або запрогнано в Сибір, а тут треба було англійському архієпископові за всяку ціну показати якесь „православ'я“.

Як відомо, синоди всіх православних єпископів світу виступили з великим обуренням і протестами проти заборівності більшовиків, що для своїх імперіалістичних цілей не вагаються використати навіть святощі православної церкви.

